

127

באתר יהוסף

את: אלן אייקבורן

תרגום: אהוד מנור
בימוי: מיכה לבינסון
תפאורה אבי שכווי
תלבושות: דידי גולן
מוסיקה: אלדד לידור
תאורה: יחיאל אורגל

משתתפים (לפי סדר):
ליליאן ברטו נתן דטנר
לאורה ריבלין רפי תבור

התיאטרון העירוני באר-שבע

הנהלה ציבורית

פרופ' דן מאירשטיין - יו"ר ההנהלה
ציפי פינס
משה זילברמן
שרה ליסובסקי
יוסי ויטראול
רפי פרידמן
ריימונד אברג'יל
ד"ר ניסים קז
ד"ר מרינה וולפסון
מרגלית סטנדר
פרופ' ברכה רגר

מנהלת התיאטרון
ציפי פינס
מנהל אדמיניסטרטיבי
יהודה עינן
חשב התיאטרון
יצחק אביתר
במאי בית
אהרון אלמוג
מחזאי בית
הלל מיטלפונקט

מינהלה

מזכירת התיאטרון - נעמי אלתר
מנהלת מכירות - דפנה חורביץ
יחסי ציבור - דליה רוזנפלד
מדור שכר - ענת זיו
מנהלת מח' מנויים וקופה - בת-שבע יונה
קופאיות - מרי עמית/אסתר ברנשטיין
כתבנית - אמירה אגם
מנהלת חשבונות - יהחית שמש
מנהל טכני ויצור - יואב מהרבני
מנהלי הצגות - אבי אלתר/שלמה לסרי
אחזקת בנין ותפאורה - אושרי אורנשטיין
נער שליח - ליאור לסרי

צוות טכני

מרק פבזנר/חיים יצחק
איציק קריספין/אלי עטיה
מנהל במה ראשי - משה הראל
מנהלי במה - אבי קובני/יוספי אלי
חשמלאים - יצחק זאדה/מריו לרמן/
שמואל מור/דרור כץ/
מיקי סלימי/שמעון זרחי
מחסן תלבושות - ציונה לוי
מלבישות - סוזי כהן/אילנה כהן
פאנית ומאפרת - ראיסה פודולובה

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:
עיריית באר-שבע
משרד החינוך והתרבות

התיאטרון העירוני באר-שבע
רח' זלמן שזר טל. הקופה 74848-057

התיאטרון העירוני באר-שבע

באופן יחסי

מאת: אלן אייקבורן

תרגום: אהוד מנור
בימוי: מיכה לבינסון
תפאורה: אבי שכווי
תלבושות: דידי גולן
מוסיקה: אלדד לידור
תאורה: יחיאל אורגל

משתתפים (לפי סדר הא"ב):

ג'ינ'י ליליאן ברטו
גרג נתן דפנר
שילה לאורה ריבלין
פיליפ רפי תבור

זריך הצגה ראשונה: 13.4.91
משך ההצגה: כשעתיים כולל הפסקה.

מנהל טכני וייצור: יואב מהרבני
מנהל הצגה: שלמה לסרי
עוזרת במאי: רוני אלדעה
תפעול הצגה: שמואל מור
רקויזיטור: יצחק חיים
עיצוב גרפי: אלי אבן/אפל גרפיקס
צילומים: הרמתי, דורית רדט
בניית תפאורה: אגף 5
עריכת תוכניה: דליה רוזנפלד

מה, בעצם, מצחיק אתכם ?

בהכללה, שטעות יסודה, נהוג לחשוב שהקומדיה היא ז'אנר אופטימי. תורמים לטעות נפוצה זו הצחוק הבריא שהקומדיה מעוררת בנו לעתים קרובות, וההתרה הכמו-מאושרת של הסתבכויות העלילה בסיום המחזה: כביכול מכאן ואילך אנחנו עוברים לעולם שכולו טוב ובו יתגלו החולשות האנושיות ככתמים של מה-בכך שנקל להסירם, או לכל היותר ככתמי לידה הנושאים לויית-חן. אבל האמת היא שלטיפותיה המשעשעות של הקומדיה מכילות ארס במנה גדושה: שכן צחוקנו נובע בדרך כלל דווקא מן ההכרה הבלתי מתפשרת בפגמים הכעורים הטבועים בנו ובאי-השלמות חסרת התקנה של המציאות העוטפת אותנו. לא בכדי סייג אריסטו את אבחנתו שהקומדיה מתארת מעבר מכישלון להצלחה בכך שאנו מתבוננים על דמויותיה מלמעלה למטה.

אי הבנה, או שרשרת של אי הבנות, מונחת ביסודן של קומדיות רבות, כמו זו המוצגת בפנינו הערב. אצל שיקספיר (אותלו) או קאמי (אי הבנה), למשל, מולידה סיטואציה בימתית מעין זו תוצאות הרות אסון, שאין מהן דרך חזרה. אייבורן, לאחר שהתעמר בדמויותיו במהלך הערב כולו, מניח להן לשרוד, ליישר את בגדיהן שנתקמטו בסערת הקרב, ולהתקדם בדרכם במבוך המסובך של ההתנהגות האנושית אכן, הקומדיה מאפשרת לנו לעיתים מזומנות לחזור לנקודת המוצא ללא נזק בלתי הפיך; אבל היא מתירה זאת בידועה שאנו מועדים לחזור על אותן טעויות שוב ושוב.

אלוהי הקומדיה איננו, איפוא, סב תביב וטוב לב. הוא אל אכזרי הצוחק ברשעות למשבתם של בני האדם. ויותר מכל מעוררים את צחוקו ושאת נפשו אלה בינינו המבקשים ליצור קומדיות קונסטרוקטיביות: הללו המבקשים לשים ללעג את החולשות האנושיות ובאותה שעה גם להחניף לקהלם באופטימיות מעושה. רק הבינוניות נטולת הכישרון מבקשת לטעת בנו את האשליה שקיימת נקודת מיצוע בין הפגמים הבלתי הפיכים הטבועים בנו לבין קוטב הרחמים הנשאי. אשפי הקומדיה בכל הדורות, מאריסטופאנס ועד ויילד ושו, משיקספיר ומולייר ועד צ'כוב, ידעו זאת היטב. דווקא הטראגדיה, המובילה אותנו אל מפתנו הגלוי מותירה בנו צל של תקווה, בהצילה שרידים מכבודנו העצמי, דמויות הטראגדיה מתרסקות בנפילתן מפסגות האידיאל, אבל בידם הקמוצה אפשר לזהות את שייריו של התפוח ההוא שנקטף אי-אז מעץ-הדעת. הקומדיה, המעניקה לדמויותיה חנינה מדומה עם רדת המסך, אינה עושה זאת אלא כדי להותיר על אש קטנה (מדימוייה המובהקים של שאול תחתיות) את מועדותו של האדם לתעות באוילות נלעגת בנתיביו המתעתעים של עולם אבסורדי, שאת תמונת תבניתו הכוללת לעולם לא ילמד לדעת.

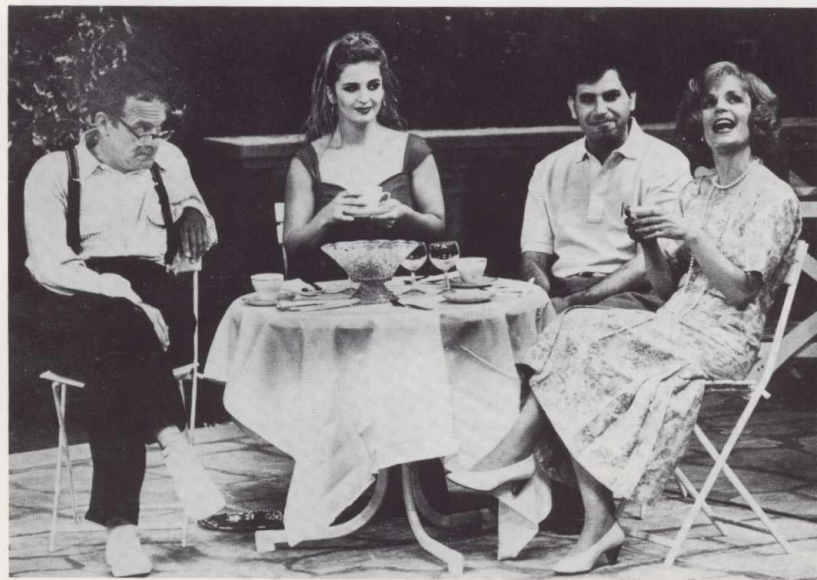
הקדמה מאת אלן אייקבורן

באשר לטיעון כי המחזה "בנוי כהלכה", אני מקווה כי זה אכן נכון משום שבמודע כתבתי מחזה על פי הכללים – "עשוי היטב". אני חושב כי על מחזאי לכתוב מחזה כזה לפחות פעם בחייו משום שכמו במדעים, הוא אינו יכול לנתץ כללי ברזל תיאטריים עד שאינו בטוח לחלוטין מהם אותם כללים ואיך הם עובדים.

ידע זה נרכש באמצעות הפקת מחזות, חלוקתם, העלאתם על ידי השחקנים והצגתם לפני הקהל לגאווה או ללעג...

אני מניח כי אני בר-מזל, לכתוב ללהקת תיאטרון קטנה כפי שעשיתי במשך שנים כה רבות, להעלות כמעט 12 מחזות בתהליך כזה לפני הגיעי לגיל 30. ולא רק זה, גם להאבק בכל המגבלות של תיאטרון קטן כגון קבוצת שחקנים קטנה, בעיות במה אפילו תאורה והעיקר להיות מודע כי במידה והמחזה לא יצליח לכסות את ההוצאות במכירות הקופה, נהיה כולנו מחוסרי עבודה ביום א'.

כתבתי במודע על פי הזמנה ובזאת אין כל רע, מכיוון שההזמנה היתה טכנית באופיה ועסקה רק בצורה מינימאלית בתוכן המחזה. אך אין שיעור טוב יותר לכותב מחזות מאשר לחלוק חדר הלבשה עם שחקן אשר עברו הוא כותב שינוי בלתי-אפשרי מהיר.

אלן אייקבורן

אלן אייקבורן נולד בשנת 1939 בהמסטד, אזור מגורים בפרבר שבצפון לונדון. אביו היה כנר ראשי בתזמורת הסמפונית של לונדון. אמו כתבה סיפורים קצרים עבור עיתונים פופולריים. את רוב שנותיו כתלמיד בילה בפנימיות, כולל HAILBURY, אחת הפנימיות הידועות, בעלת מסורת בחינוך בנים של קציני צבא. כפי שקורה לעיתים קרובות בבתי-ספר באנגליה, התלהבותו של מורה, חובב תיאטרון מושבע, הדביקה את תלמידו, כשרון המשחק והכתיבה של אייקבורן נתגלה וטופח. אותו מורה אף הציג את אייקבורן בפני דונלד וולפיט, שחקן-מנהל, שהתפרסם בסיווריו באנגליה בהם הציג את הפקותיו השקספיריות, בגיל 17 אלן אייקבורן מתחיל, כעוזר למנהל הצגה ולומד את אמנות התיאטרון בצורה הטובה והמעשית ביותר.

ניהול הצגה, משחק ובימוי נרכשים דרך התנסות מיד ראשונה. כשאינו מוצא ירח סיפוק בתפקידים הקטנים שהוצעו לו, הוא מתחיל לכתוב מחזות משלו. מאז נולד מד שנה מחזה חדש של אייקבורן ולפעמים יותר מאחד.

הקהל מזהה בקלות את המצבים והדמויות שבמחזותיו. אין הוא בהכרח מזדהה עימם, אך אנשים אלה עם כל מצוקותיהם, חוסר הביטחון והכפייתיות שבהם מוכרים לנו היטב. באוירה החמימה של התיאטרון אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להיות שותפים במזל וחוסר מזל של אחרים, מבלי לחוש מאויימים, ולצחוק מאטונוות, שאם היו קורים לנו, אולי לא היו משעשעים כל-כך.

הצגה של אייקבורן דורשת קהל חי שמגיב מיד להתרחשויות של הבמה, ולכן אייקבורן מעדיף תיאטרון על פני רדיו, קולנוע או טלוויזיה.

אלן אייקבורן, חי כיום בסקרבורו, כ-400 ק"מ מלונדון. באותו מקום התחולל ב-1955 חידוש מהפכני בתחום התיאטרון. הבמאי סטפן ג'וזף השתמש לראשונה בשיטת "התיאטרון בעיגול". הוא ניצל חלל בתוך הספרייה המקומית, הקהל הקיף את שטח הבמה מארבעה כיוונים, והשחקנים נכנסו ויצאו דרך ארבעת המעברים שבין הכסאות. השטח נוצל עד למקסימום. מגע קרוב יותר נוצר בין השחקנים והקהל, והשחקנים שהיו חשובים מאוד, נאלצו להגיע לרמת משחק גבוהה ביותר. לקבוצת התיאטרון הזאת הצטרף אייקבורן הצעיר ב-1957. בתחילה הם הופיעו בסקרבורו רק בעונת הקיץ וסיוורים בפנים הארץ נערכו ביתר הזמן. כיום פתוח התיאטרון כל השנה. מ-1959 כור אלן אייקבורן מחזה לכל עונת קיץ. לאחר מותו הפתאומי של סטפן ג'וזף, מתמנה אלן אייקבורן למנהל האמנותי של הקבוצה.

התיאטרון נקרא על שמו של סטפן ג'וזף "JOSEPH THEATRE IN THE ROUND", וזוכה להצלחה עצומה. מחזותיו של אייקבורן מועלים ברחבי אנגליה, לונדון, ווסט-אנד ועוד. הרחק מהלחץ של לונדון ומקדנציה של שנתיים כבמאי ב-NATIONAL THEATRE (1986-1988) מתגורר אייקבורן בעיירת חוף אנגליה טיפוסית ומתמכר למשחק וצפייה בקריקט. לא פלא שהתייחסותו לתיאטרון לא איבדה אף פעם תחושת ההנאה. עד כה כתב אייקבורן כ-37 מחזות. לא עובר שבוע מבלי שאחד ממחזותיו יועלה במקום כלשהו באנגליה, ולעיתים מועלים אף כמה מהם בו-זמנית. כמו כן הוא זוקף לזכותו שלוש הפקות מוצלחות בתיאטרון הלאומי האנגלי והצלחות בבימוי מחזות שלא מפרי עטו. מחזותיו תורגמו לשפות רבות, רובם ככולם קומדיות. הוא נחשב למחזאי האנגלי המצליח ביותר וצבר עד כה תארי כבוד ופרסים רבים.

מהזא

מחזות מאת אלן אייקבורן שהועלו בישראל:

- 1971 - הכל יחסי, בתיאטרון "הבימה"
- 1973 - כך אוהבים אחרים, בתיאטרון "הבימה"
- 1974 - שלוש מסיבות, בתיאטרון הקאמרי
- 1981 - מיטות משונות, בתיאטרון הקאמרי
- 1986 - מקהלת אי הסכמה, בתיאטרון העירוני באר-שבע
- 1989 - ביננו לבין עצמנו, בתיאטרון חיפה
- 1990 - עסק משפחתי קטן, בתיאטרון הבימה

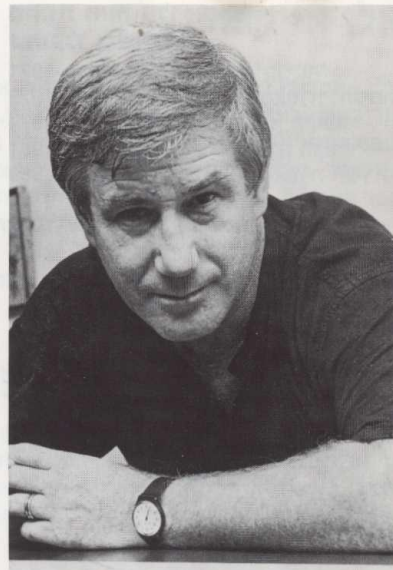
בין הפרסים בהם זכה בשנים האחרונות:

- 1987 פרס המחזה הטוב ביותר ל"עסק משפחתי" (EVENING STANDARD).
- 1988 פרס הבימוי הטוב ביותר על "מראה מעל הגשר" (PLAYS & PLAYERS).
- 1989 פרס הקומדיה הטובה ביותר ל-"HENCEFORWARD" (EVENING STANDARD).

תרגום: אהוד מנור

בוגר ביה"ס הריאלי העברי בחיפה, אוניברסיטת ת"א ואוניברסיטת קימברידג' באנגליה. עבודתו הראשונה בתרגום לתיאטרון היתה מחזמר הרוק האמריקני שיער (1970) מאז תרגם מחזות רבים בהם: הלילה ה-12, אופרה בגרוש, ועידת פיסגה והמתאבד לתיאטרון באר-שבע. אלופי העונה, החשבון, מנהל הבית, אקווס, יוסף וכתונת הפסים המשוגעת, המעגל, סווייני טוד, חוות החיות, לשבור את הצופן, החלילן מהמליין לתיאטרון הקאמרי. כמו כן כתב הצגות בידור מצליחות כמו הטוב הרע והנערה, הכל עובר חביבי, את המחזמר לילי גם לתיאטרון חיפה ואופרת הרוק בני בוס. מגיש תכנית רדיו יומית - עשר עד עשר בקול ישראל. בעבר הנחה בטלוויזיה את הסדרות מסך גדול מסך קטן, עד פופ וזמרת הארץ. מנחה את תכניו הטלוויזיה השבועית מסך אישי. הופיע על הבמה בהצגה ימי בנימינה שהיתה מבוססת על שיריו ובמופע משותף עם מתי כספי ברית עולם. פזמוניו ראו אור ב-4 ספרים: לא דיברנו עוד על אהבה, ילד הארץ, אני אשתגע, מי ראה את באני. עבור תיאטרון ב"ש תרגם את אילוף הסודרת, דון ז'ואן. כמו כן תרגם את עלובי החיים לתיאטרון הקאמרי, בית ספר לנשים וטרטיף (מאת מולייר) לתיאטרון הבימה.

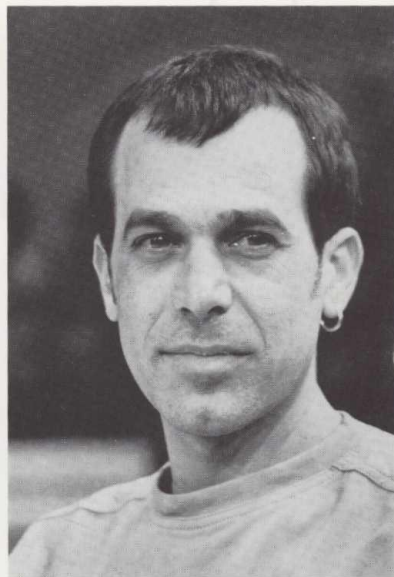
בימוי: מיכה לבינסון

למד בימוי תיאטרון וקולנוע בניו-יורק, שם גם ביים הצגות וסרטים קצרים. לאחר קבלת תואר שני בבימוי מ-N.Y.U שימש במאי בית ומשנה למנהל הכללי של התיאטרון הציבורי בפיטסברג - פנסילבניה. עם שובו ארצה ב-1980 שימש במאי בית בתיאטרון חיפה וביים את ההצגות: התשה, מחול המוות. בין השנים 90-1983 היה במאי בית בתיאטרון באר-שבע וביים את ההצגות: תופים בלילה, אליל ההמונים, איש הפי כותרת ראשית, אותו ואת בנו (היה שותף גם לעיבוד), המתאבד, תמונות צייד, מותו של סוכן, לכודים ברשת, גירסה מוסיקלית לקומדיה של טעויות ומפיסטו. בתיאטרון הבימה: ביבון. בתיאטרון הקאמרי: לשבור את הצופן ולהרוג את הזמן. בבית-ליסין: בין הצילצולים, אורח בא, והזוג המוזר. ב-1985 זכה בפרס "כינור דוד" ובאותה שנה החמן על די האופרה של בוסטון לבימוי בת הגדוד. במקביל לעבודותיו בתיאטרון הרפרטוארי, ביים תוכניות בידור ומופעים מוסיקליים רבים. משמש כעורך תוכניות ומגיש בגלי צה"ל.

תפאורה: אבי שכווי

בוגר המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון - אוניברסיטת תל-אביב. זכה במלגות הצטיינות מטעם קרן שרת בשנים 1984, 1986, 1987. בין ההצגות להן עיצב תפאורה: ירמה וויצק באוניברסיטת תל-אביב. כובע הקש האיטלקי, הדב מארקנסו, עקומים בבית-צבי. מי תהום, לאונס ולנה בתיאטרון החאן הירושלמי. זהב בהבימה. אורח בא, מות הלבנה, המחיר בבית-ליסין. בעל שימושי מאד, יתומים, שחק אותה סם אלדד בימות ובדים. בתיאטרון באר-שבע עיצב תפאורה להצגה רק בימי ראשון.

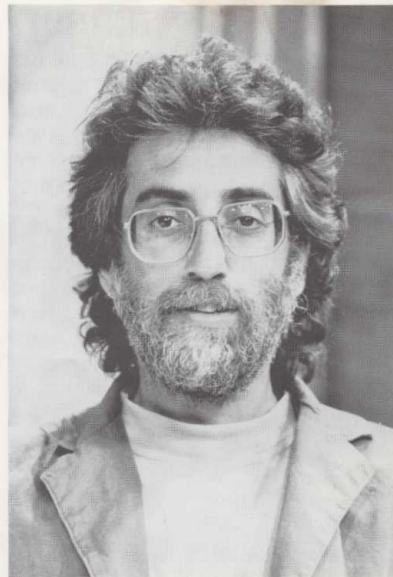
תלבושות: דידי גולן

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות הבאות: רופא בעל כורחו בתיאטרון החאן הירושלמי, ליל העשרים בתיאטרון הבימה, מיס דיזי בתיאטרון בית-ליסין והמדיום באופרה הישראלית. לתיאטרון באר-שבע עיצבה תלבושות להצגות: קומדיה של טעויות, הביצה, שם המשחק, מפיסטו, ומהומה רבה על לא דבר.

מוסיקה: אלדד לידור

בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים – מגמת קומפוזיציה. הלחין מוסיקה לתסכיתים רבים וזכה לשבחים בתחרויות בינלאומיות. הלחין ועיבד מוסיקה לפעם אהבה גדולה – מופע של שירי יהודה עמיחי. הלחין מוסיקה להצגות: הילד מאחורי העיניים, עיר חופשית, שידוכן בתיאטרון חיפה. הפיצוץ ברח' אהלן, ועכשיו כולם ביחד בתיאטרון לילדים ולנוער. מעולם לא יריתי בפיל בתיאטרון נוה-צדק. אחד משלנו, בוז לירח, מות הלבנה, המחיר, שלושה בלילה והזוג המוזר בתיאטרון בית-ליסין. להרוג את הזמן, הריון, חקירה, סוגרים את הלילה, יחסים מסוכנים בתיאטרון הקאמרי. הלחין מוסיקה לסרט אש צולבת. כתב ועיבד את המוסיקה למופע ולתקליט שקוף עם אלברט עמר.

תאורה: יחיאל אורגל

בוגר לימדי טכניקה של תיאטרון ב"סטייט יוניברסיטי" בניו-יורק. עיצב תאורה לרוב הצגות תיאטרון חיפה מיום היווסדו ובתיאטראות נוספים. לאחרונה עיצב תאורה להצגות פיטר פן, משפט הקופים, תאומים, מרד המתים, הן לא תקהו עמך, איפיגניה באאוליס, אדי קינג, המפלצת החמודה, ילד טוב אמריקה, המעברה שעל יד חדרה נסגרת בתיאטרון חיפה. מי מפחד מוירג'יניה וולף, קומדיה שחורה, והמחיר בתיאטרון בית ליסין. ורעולים ההצגה שזכתה בפרס ראשון בפסטיבל עכו 1990. משמש כמנהל ההפקות ומעצב תאורה ראשי של תיאטרון חיפה. בתיאטרון באר-שבע עיצב תאורה להצגות אילוף הסוררת, דודתו של צ'רלז, שם המשחק ושלוש אחיות.

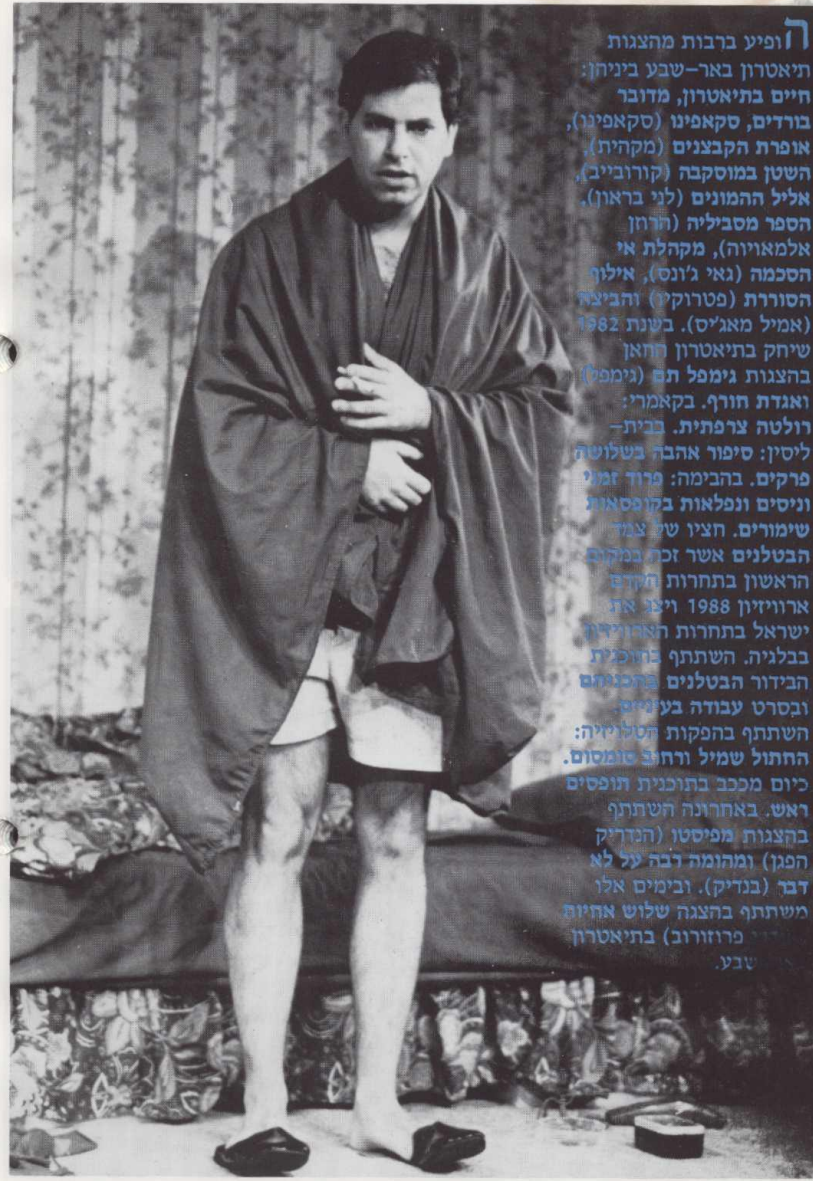
ליליאן ברטז - ג'יני

בזאת ביה"ט למשחק
בית-צבי השתתפה
בהצגות: בודדך באפלה
והללויה חורפית בתיאטרון
הספדיה. בימים אלה
משתתפת בהצגה הסיכה
והרועה בתיאטרון באר שבע.

ליליאן ברטו

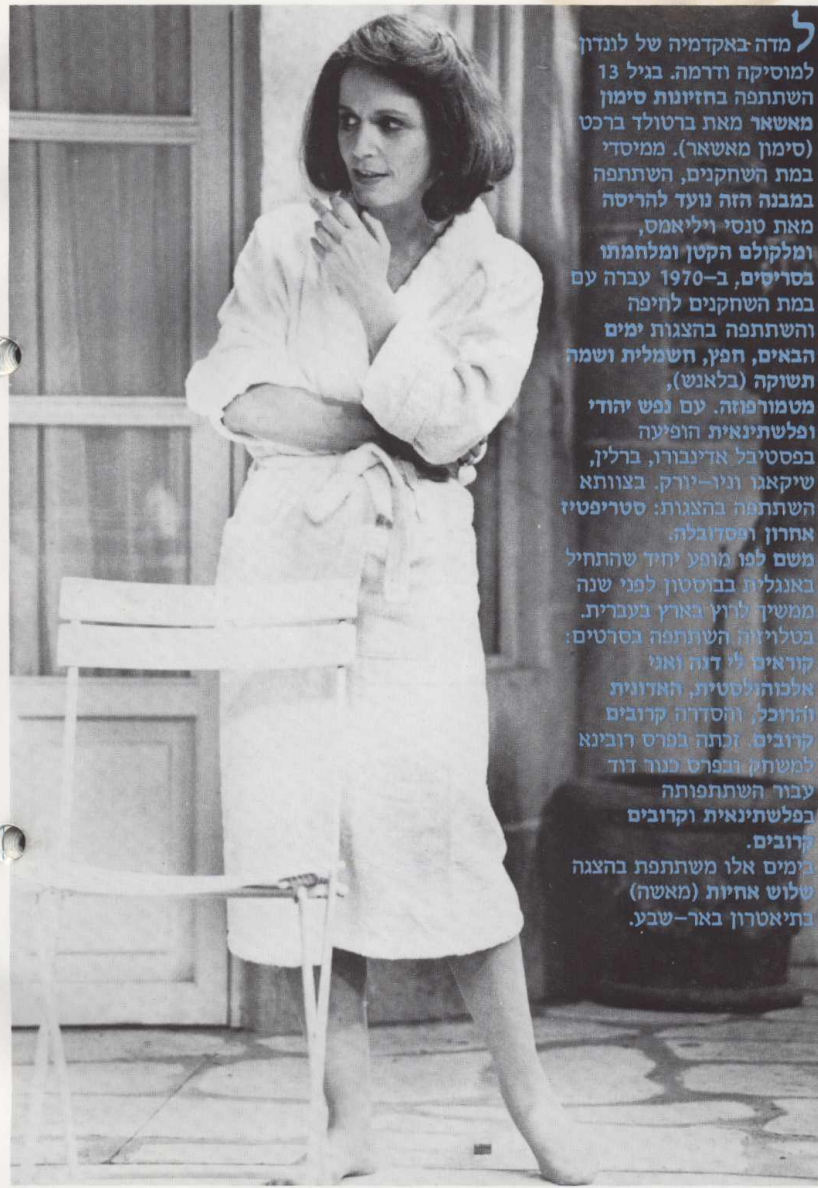
הופיע ברבות מהצגות תיאטרון באר-שבע ביניהן: חיים בתיאטרון, מדובר בודדים, סקאפינו (סקאפינו), אופרת הקבצים (מקהלת), השטן במוסקבה (קורובייב), אליל ההמונים (לני בראון), הספר מסביליה (הרחן אלמאוויה), מקהלת אי הסכמה (גאי ג'ונס), אילוף הסוורת (פטרוקיו) והביצה (אמיל מאג'יס). בשנת 1982 שיחק בתיאטרון חזאן בהצגות גימפל תם (גימפל) ואגדת חורף. בקאמרי: רולטה צרפתית. בבית-ליסין: סיפור אהבה בשלושה פרקים. בהבימה: פרוד זמני וניסים ונפלאות בקופסאות שימורים. חציו של צמד הבטלנים אשר זכה במקום הראשון בתחרות הקדם ארוויזיון 1988 ויצג את ישראל בתחרות האירוויזיון בבלגיה. השתתף בתוכנית הבידור הבטלנים בתוכניתם ובסרט עבודה בעלזים. השתתף בהפקות הטלוויזיה: החתול שמיל ורחוב סומסום. כיום מככב בתוכנית הופסים ראש. באחרונה השתתף בהצגות מפיסטו (הנדיק הפג) ומהומה דבה על לא דבר (בנדיק). ובימים אלו משתתף בהצגה שלוש אחיות פרזורוב) בתיאטרון שבע.

נתן דפנר

קליט

לאורה ריבלין - שילה

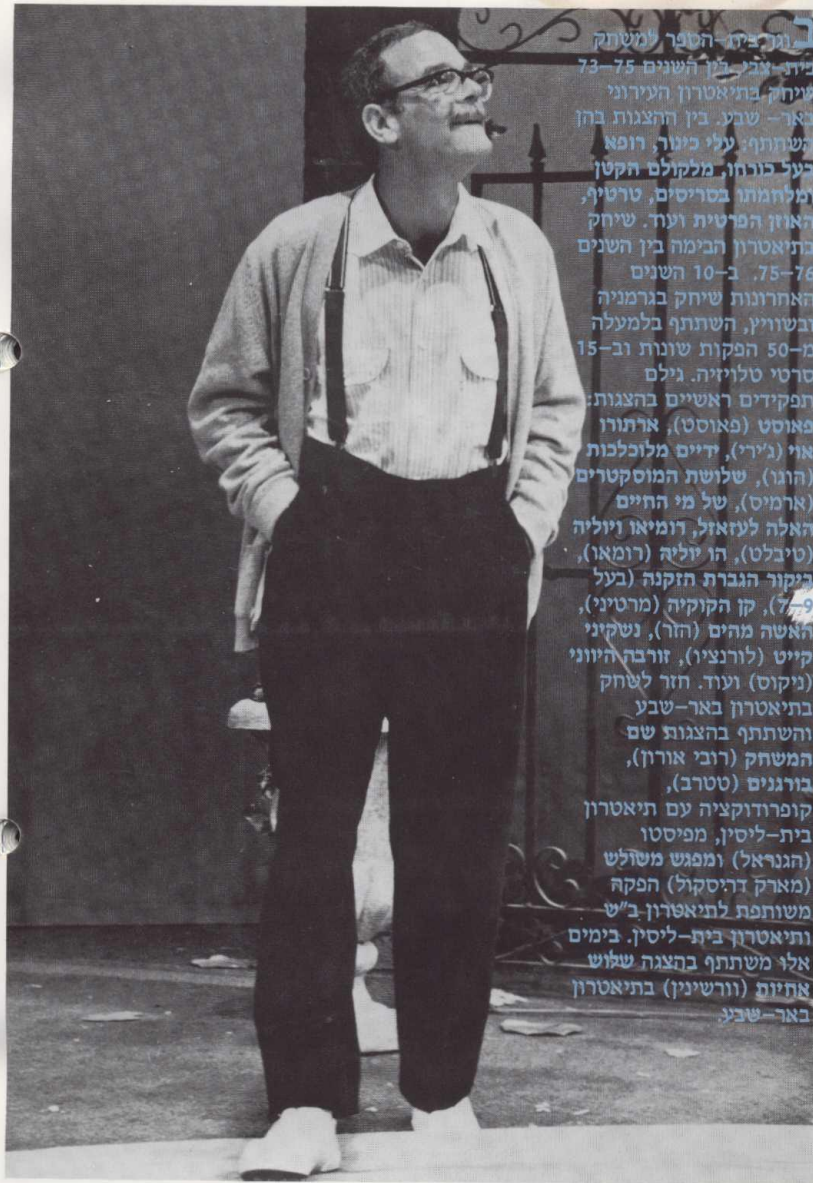

ל מדה באקדמיה של לונדון
למוסיקה ודרמה. בגיל 13
השתתפה בחזיונות סימון
מאשאר מאת ברטולד ברכט
(סימון מאשאר). ממיסדי
במת השחקנים, השתתפה
במבנה הזה נועד להריסה
מאת טנסי ויליאמס,
ומלקולם הקטן ומלחמתו
בסריסים, ב-1970 עברה עם
במת השחקנים לחיפה
והשתתפה בהצגות ימים
הבאים, חפץ, השמלית ושמה
תשוקה (בלאנש),
מטמורפוזה. עם נפש יהודי
ופלשתינאית הופיעה
בפסטיבל אדינבורו, ברלין,
שיקאגו וניו-יורק. בצוותא
השתתפה בהצגות: סטריפטז'
אחרון ופסדובלה.
משם לפו מופע יחיד שהתחיל
באנגליה בבוסטון לפני שנה
ממשיך לרוץ בארץ בעברית.
בטלוויזיה השתתפה בסרטים:
קוראים לי דנה ואני
אלכוהוליסטית, האדונית
והרוכל, והסדרה קרובים
קרובים. זכתה בפרס רובינא
למשחק ובפרס כגור דוד
עבור השתתפותה
בפלשתינאית וקרובים
קרובים.
גימנים אלו משתתפת בהצגה
שלוש אחיות (מאשה)
בתיאטרון באר-שבע.

לאורה ריבלין

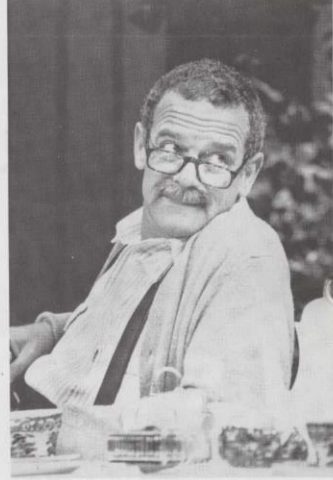

רפי תבור - פליפ שילה

בית-לילה הספר למשחק
בית-לילה בין השנים 75-73
שיחק בתיאטרון העירוני
באר-שבע בין ההצגות בהן
השתתף: עלי כנור, רופא
בעל כונחו, מלקולם הקטן
ומלחמתו בסריסים, טרטיף,
האוזן הפרטית ועוד. שיחק
בתיאטרון הבימה בין השנים
75-76. ב-10 השנים
האחרונות שיחק בגרמניה
ובשווייץ, השתתף בלמעלה
מ-50 הפקות שונות וב-15
סרטי טלוויזיה. גילם
תפקידים ראשיים בהצגות:
פאוסט (פאוסט), ארתור
אוי (ג'רי), ידיים מלוכלכות
(הור), שלושת המוסקטרים
(ארמיס), של מי החיים
האלה לעזאזל, דומיאו ניליה
(טיבלט), הו יליה (רומאו),
ניקור הגברת הזקנה (בעל
הזר), קן הקוקיה (מרטיני),
האשה מהים (הור), נשקוני
קייט (לורנציו), זורבה היווני
(ניקוס) ועוד. חזר לשחק
בתיאטרון באר-שבע
והשתתף בהצגות שם
המשחק (רובי אורון),
בורגנים (טרב),
קופרדוקציה עם תיאטרון
בית-ליסין, מפיסטו
(הגנרל) ומפגש משולש
(מארק דריסקול) הפקה
משותפת לתיאטרון ב"ש
ותיאטרון בית-ליסין. בימים
אלו משתתף בהצגה שלוש
אתיות (ורשינין) בתיאטרון
באר-שבע.

רפי תבור

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

RELATIVELY SPEAKING

BY: ALAN AYCKBOURN

TRANSLATED BY: EHUD MANOR
DIRECTED BY: MICAH LEWENSOHN
SET DESIGNED BY: AVI SECHVI
COSTUME DESIGNED BY: DIDI GOLAN
MUSIC BY: ELDAD LIDOR
LIGHTING BY: YEHIEL ORGAL

CAST:

GREG: NATHAN DATNER
GINNY: LILIAN BARRETO
PHILIP: RAFI TAVOR
SHEILA: LEORA RIVLIN

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

RELATIVELY SPEAKING

BY: ALAN AYCKBOURN